

УДК 347.734

Ю.А. ІВАНОВ

Юрій Анатолійович Іванов, кандидат юридичних наук, доцент, докторант Національної академії Служби безпеки України

**ПРАВОВІ АСПЕКТИ ФУНКЦІОНУВАННЯ КРИТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ
У КРЕДИТНО-БАНКІВСЬКІЙ СФЕРІ В НАДЗВИЧАЙНОМУ РЕЖИМІ
ТА В УМОВАХ ОСОБЛИВОГО ПЕРІОДУ**

При виникненні обставин, які виходять за межі стандартних нормальних умов функціонування економіки, актуалізуються різноманітні загрози, котрі трансформуються із розряду потенційно можливих у реально існуючі. При цьому особливою вразливістю характеризується критична інфраструктура, у тому числі її сегмент у кредитно-банківській сфері. Цим обумовлюється актуальність даної статті.

Різні аспекти правового регулювання функціонування банківської системи висвітлювалися у численних працях представників як юридичної, так і економічної науки. На сучасному етапі ґрунтовні монографічні дослідження у цій сфері здійснили К.А. Возняковська, Д.М. Гридчук, О.О. Павлюк, О.В. Найд'юн, Н.П. Погореленко, В.Ю. Оксін, П.О. Куцик, О.В. Дзюблюк, О.Б. Васильчишин, Б.Л. Луців, Л.В. Жердецька, К.О. Гусев, Г.Т. Карчева, С.М. Лобозинська, У.В. Владичин, О.С. Москвічова, В.В. Бобиль, П.М. Сениш, М.М. Коваленко, О.М. Діденко, М.І. Диба, Л.О. Примостка, М.І. Гойхман, Н.Ф. Казакова та інші. Водночас правові аспекти функціонування критичної інфраструктури у кредитно-банківській сфері за надзвичайних умов спеціально не розглядалися.

Метою даної статті є з'ясування стану та перспектив оптимізації нормативно-правового регулювання різних аспектів функціонування критичної інфраструктури у кредитно-банківській сфері в надзвичайному режимі та в умовах особливого періоду.

У 2014 р. внаслідок протиправної анексії Російською Федерацією території Автономної Республіки Крим та розгортання збройного протистояння на Сході України вітчизняна банківська система зазнала значних втрат. Йдеться насамперед про втрату численних відокремлених підрозділів банків разом з об'єктами нерухомості та іншим майном, збитки від припинення клієнтами виконання зобов'язань за кредитними договорами, втрату готівкових коштів, у тому числі в іноземних валютах тощо. Для окремих банків ці події взагалі стали вирішальним поштовхом до настання неплатоспроможності з наступним виведенням їх з ринку шляхом ліквідації. При цьому проявилася невідповідність наявної на той час нормативної бази функціонування критичної інфраструктури у кредитно-банківській сфері потребам забезпечення стійкості банків і банківської системи у цілому в нестандартних умовах, породжених актуалізацією абсолютно нових для України загроз. Відповіддю регулятора на ситуацію, що склалася, стала затверджена Постановою правління НБУ від 22 липня 2014 р. № 435 Інструкція щодо організації роботи банківської системи в надзвичайному режимі (далі – Інструкція)¹.

Проаналізувавши зміст Інструкції, можна констатувати, що основний акцент у ній зроблено на врегулюванні нештатних ситуацій у сфері використання системи електронних платежів, адже саме з цією системою пов'язані основні загрози безпеці банківської діяльності в надзвичайних умовах. Крім того, визначено особливості управління НБУ грошово-кредитним та валютним ринком, порядок організації роботи з готівкою в банківській системі, особливості роботи інформаційних систем НБУ, організації та ведення бухгалтерського обліку, а також проведення роботи з його відновлення після закінчення дії надзвичайного режиму. Окремі положення Інструкції викликають сумніви щодо їх придатності для практичного застосування. Так, зокрема, п. 85 передбачено, що банк у разі неможливості вивезення готівки та інших цінностей забезпечує на підставі розпорядження НБУ (яке надане на їх клопотання) пошкодження банкнот національної валюти механічним способом з метою переведення їх у неплатіжний стан. Про факт пошкодження банкнот оформляється акт у довільній формі із зазначенням номіналу, кількості, суми готівки і підписується всіма залученими

до цієї роботи працівниками банку. При цьому відшкодування банку коштів за пошкоджену готівку здійснюється в разі її передавання до підрозділу грошового обігу в регіоні разом з актом про пошкодження. Однак очевидно, що не маючи можливості в екстремальній ситуації передати готівку до підрозділу грошового обігу без її пошкодження, банк так само не буде спроможний передати її і в пошкодженому вигляді. Отже, де-факто банк у будь-якому разі понесе збитки від втрати готівки, незалежно від того, забезпечить він її пошкодження або ні. Тож вбачається логічним поширити на банки правила, подібні до встановлених п. 80 Інструкції для підрозділів НБУ, щодо відеофіксації процесу пошкодження готівки, скасувавши вимогу щодо передачі пошкодженої готівки до підрозділу грошового обігу в регіоні як умову для відшкодування банку коштів. У подальшому варто розглянути можливість впровадження систем автоматизації пошкодження готівки у сховищах, що значно прискорить реалізацію прийнятих в надзвичайних умовах рішень та дасть змогу спростити необхідне документальне оформлення.

В Інструкції використано поняття «надзвичайний режим роботи», однак не надано його чіткого визначення. Із контексту п. 2 цього нормативно-правового акта випливає, що йдеться про порядок роботи банківської системи у разі виникнення нештатного режиму, що унеможливує роботу банківської системи у звичайному порядку. Отже, при визначенні надзвичайного режиму роботи використано інше поняття – нештатний режим, зміст якого також не розкривається. Таким чином, один режим визначено через інший. До того ж, у першому випадку йдеться про запровадження, а в другому – про виникнення. Однак виникати може не сам режим, а певні обставини, які спричиняють державно-владне реагування у формі певного комплексу організаційно-правових заходів, що змістовно охоплюються поняттям «режим». Така термінологічна невизначеність може призводити до труднощів із практичним застосуванням положень Інструкції.

Поняття «надзвичайні режими» застосовується в теорії адміністративного права. Ним, зокрема, позначають спеціальні правові режими життєдіяльності населення, здійснення господарської діяльності та функціонування органів влади на території, де виникла надзвичайна ситуація². Традиційно виділяють три основні різновиди надзвичайних режимів: 1) надзвичайний стан; 2) надзвичайна екологічна ситуація; 3) воєнний стан. Останнім часом деякими фахівцями додатково виокремлюється правовий режим у районі проведення антитерористичної операції³. Аналіз змісту Інструкції не дає підстав для ототожнення надзвичайного режиму роботи банківської системи та надзвичайних режимів у зазначеному вище адміністративно-правовому розумінні, незважаючи на термінологічну співзвучність.

У п. 1 Інструкції серед інших актів законодавства, на основі яких вона розроблена, названо Кодекс цивільного захисту України⁴. У цьому Кодексі ми також не знаходимо визначення ні надзвичайного режиму роботи, ні нештатного. Однак він містить поняття «надзвичайна ситуація», яке визначається як обстановка на окремій території чи суб'єкті господарювання на ній або водному об'єкті, яка характеризується порушенням нормальних умов життєдіяльності населення, спричинена катастрофою, аварією, пожежею, стихійним лихом, епідемією, епізоотією, епіфітотією, застосуванням засобів ураження або іншою небезпечною подією, що призвела (може призвести) до виникнення загрози життю або здоров'ю населення, великої кількості загиблих і постраждалих, завдання значних матеріальних збитків, а також до неможливості проживання населення на такій території чи об'єкті, провадження на ній господарської діяльності. Тобто, у зазначеному Кодексі йдеться про надзвичайну ситуацію як обстановку, спричинену певною подією, яка характеризується небезпечністю. Як відомо, подія як різновид юридичних фактів, що можуть бути підставою для виникнення, зміни чи припинення правовідносин, характеризується зовнішнім стосовно учасників правовідносин походженням та незалежністю від їх волі. У ч. 2 ст. 5 цього Кодексу визначено чотири види надзвичайних ситуацій, залежно від характеру походження подій, що можуть зумовити їх виникнення: техногенного характеру, природного характеру, соціальні, воєнні. При цьому виходячи із системного тлумачення норм Кодексу можна стверджувати, що в ньому йдеться передусім про надзвичайні ситуації перших двох видів (техногенного чи природного походження). Натомість вказана вище Інструкція, зважаючи на передісторію її появи, покликана забезпечити реагування на події соціального та воєнного характеру.

Згідно з п. 4 розділу I Інструкції надзвичайний режим роботи банківської системи України запроваджується та скасовується рішенням Правління НБУ. При цьому жодним чином не окреслено, навіть у найбільш загальній невичерпній формі, перелік обставин, виникнення яких може бути підставою для прийняття такого рішення. За таких умов не виключена можливість зволікання у запровадженні зазначеного режиму або, навпаки, його застосування без нагальної необхідності, виходячи виключно із суб'єктивного бачення ситуації членами правління НБУ. До того ж, у частині першій ст. 15 Закону України «Про Національний банк України»⁵ у переліку повноважень Правління НБУ окремо не передбачено прийняття рішення щодо запровадження чи скасування надзвичайного режиму роботи банківської системи. Також в Інструкції не з'ясовано, якою має бути юридична форма рішення про запровадження та скасування надзвичайного режиму роботи банківської системи. У березні 2016 р. була затверджена Інструкція з організації документування управлінської інформації в Національному банку України⁶. У зв'язку з цим були внесені зміни й до Регламенту Правління Національного банку України. Відтак, п. 5 розділу I зазначеного Регламенту передбачено, що Правління реалізовує свої повноваження шляхом прийняття рішень у формі:

- постанов, якими затверджуються нормативно-правові акти НБУ;
- рішень, якими затверджуються розпорядчі акти НБУ.

Таким чином, під рішенням розуміється одночасно і спосіб реалізації Правлінням НБУ своїх повноважень, і одна із правових форм затвердження актів НБУ. У згаданому вище п. 4 р. I Інструкції вочевидь йдеть-

ся про рішення саме в другому значенні. При цьому у п. 4 ст. 19 Закону України «Про Національний банк України» серед повноважень та обов'язків Голови НБУ зазначено, що він «підписує протоколи, постанови, прийняті Правлінням Національного банку», однак відсутні аналогічні положення щодо підписання рішень Правління НБУ.

Зі змісту Інструкції можна зробити певні висновки щодо співвідношення надзвичайного режиму роботи банківської системи та особливого періоду. Так, зокрема, у п. 16 Інструкції зазначено, що її вимоги можуть використовуватися в діяльності Національного банку та банків в особливий період. Тобто, передбачається, що НБУ може запроваджувати надзвичайний режим роботи банківської системи і поза межами особливого періоду. Таким чином, настання особливого періоду слід вважати лише однією з обставин, що можуть спричинити запровадження надзвичайного режиму роботи окремих банків чи банківської системи у цілому. Поряд із тим звертає на себе увагу некоректність формулювання зазначеного пункту Інструкції, адже вислів «можуть застосовуватись» відображає диспозитивність і не узгоджується з поняттям «вимоги», котре носить яскраво виражений імперативний характер. До того ж вимоги підлягають не застосуванню, а виконанню.

Згідно зі ст. 7 Закону України «Про Національний банк України» однією з функцій НБУ є визначення особливостей функціонування банківської системи України в разі введення воєнного стану чи особливого періоду, здійснення мобілізаційної підготовки системи Національного банку. Відповідно до ст. 1 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію»⁷ особливий період – період функціонування національної економіки, органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, Збройних Сил України, інших військових формувань, сил цивільного захисту, підприємств, установ і організацій, а також виконання громадянами України свого конституційного обов'язку щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, який настає з моменту оголошення рішення про мобілізацію (крім цільової) або доведення його до виконавців стосовно прихованої мобілізації чи з моменту введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях та охоплює час мобілізації, воєнний час і частково відбудовний період після закінчення воєнних дій. Із наведеного визначення випливає, по-перше, що особливий період включає в себе воєнний стан і тому є більш широким за змістом поняттям, а введення режиму воєнного стану автоматично означає й настання особливого періоду. Отже, у зазначеному вище формулюванні функції НБУ додаткове посилення на введення воєнного стану вбачається зайвим. По-друге, звертає на себе увагу те, що законодавцем у вичерпній формі вказано юридичні факти, які обумовлюють настання особливого періоду, однак його завершення чітко не окреслено. Неконкретність, нечіткість формулювання норми права, що допускає неоднозначне тлумачення, на практиці, як правило, призводить до виникнення спірних ситуацій, які доводиться вирішувати в суді. Так, зокрема, у судовій практиці 2014–2018 рр. була низка справ, у яких йшлося про необхідність встановлення наявності чи відсутності підстав для застосування норми ч. 15 ст. 14 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей», якою передбачено, що військовослужбовцям з початку і до закінчення особливого періоду, а резервістам та військовозобов'язаним – з моменту призову під час мобілізації і до закінчення особливого періоду штрафні санкції, пеня за невиконання зобов'язань перед підприємствами, установами і організаціями усіх форм власності, у тому числі банками, та фізичними особами, а також проценти за користування кредитом не нараховуються⁸. Верховний Суд України врешті-решт сформулював правову позицію з цього питання, однак з метою уникнення подібних різночитань у майбутньому вбачається доцільним у вказаному вище Законі України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» більш чітко окреслити межі особливого періоду.

Розглядувана нами Інструкція доповнила нормативну базу функціонування банківської системи в умовах особливого періоду, яка формувалася в Україні протягом тривалого часу. При цьому концептуально можливість настання такого періоду розглядалася як вкрай малоімовірна. Внаслідок розгортання збройного протистояння на Сході України особливий період в державі перетворився на об'єктивну реальність, в умовах якої повинна функціонувати національна економіка, в тому числі, критична інфраструктура у кредитно-банківській сфері. Більше того, наприкінці листопада 2018 р. вперше в історії незалежної України в окремих місцевостях нашої держави строком на тридцять днів було введено воєнний стан. У зв'язку з цим постало питання щодо необхідності та доцільності запровадження на практиці передбачених чинними нормативно-правовими актами НБУ заходів. Правлінням НБУ була прийнята постанова від 28 листопада 2018 р. № 132 «Про особливості функціонування банківської системи України в умовах воєнного стану»⁹, зміст якої звівся до систематизації у додатку до неї переліку нормативно-правових актів НБУ з питань функціонування банківської системи України в особливий період та відсилання до окремих рішень НБУ щодо визначення необхідності, порядку, обсягів та термінів впровадження передбачених цими нормативно-правовими актами заходів. Тож де-факто прийняття зазначеної постанови мало не стільки юридичне, скільки суспільно-політичне значення, маючи на меті попередження поширення на ринку банківських послуг кризових явищ, породжених невизначеністю щодо параметрів функціонування банківської системи в нових, раніше відомих лише в теорії, умовах. У цьому сенсі варто звернути увагу на те, що наведений перелік нормативно-правових актів стосується функціонування банківської системи саме в особливий період, а не лише протягом дії воєнного стану. Однак особливий період розпочався в Україні, як відомо, ще в березні 2014 р. з моменту оголошення часткової мобілізації, але на той час регулятор не вважав за необхідне реагувати на цей юридичний факт подібним чином. Тож, зважаючи на отриманий досвід, очевидно, варто на нормативному рівні чітко

визначити порядок реагування НБУ у разі настання в державі особливого періоду чи виникнення інших надзвичайних умов функціонування банківської системи.

Аналізуючи наведений у зазначеній вище постанові Правління НБУ перелік нормативно-правових актів, слід враховувати, що розміщений у ньому під номером 11 документ вже втратив чинність і на зміну йому постановою Правління НБУ від 18 грудня 2018 р. № 140 затверджено нову редакцію Правил організації статистичної звітності, що подається до Національного банку України в умовах особливого періоду¹⁰. Загалом перелік містить 12 документів. Вони стосуються різних аспектів банківського регулювання в особливий період, зокрема, щодо порядку управління НБУ грошово-кредитним ринком, порядку здійснення безготівкових розрахунків, валютного регулювання та валютного контролю, зберігання документів, функціонування інформаційних систем, організації готівкового обігу і ведення касових операцій у банківській системі тощо. Однак найбільш вагомі за своїми наслідками заходи визначено у постанові Правління НБУ від 16 вересня 2004 р. № 444 «Про затвердження Положення про порядок припинення, зупинення, обмеження діяльності банків в особливий період»¹¹. Зокрема, нею передбачена можливість оптимізації мережі банків в умовах особливого періоду. З цієї метою НБУ визначає в мирний час можливе обмеження діяльності банків і здійснює відбір банків, уповноважених для роботи (здійснення операцій) в особливий період, керуючись критеріями, визначеними у п. 2.2. зазначеного Положення. Серед критеріїв відбору відсутня вимога щодо належності банку до категорії державних. Однак при цьому у якості обов'язкової умови передбачена відсутність у статутному капіталі банку частки іноземного капіталу (безвідносно до розміру цієї частки). Зважаючи на те, що на сьогодні майже половина банків у вітчизняній банківській системі є банками з іноземним капіталом (із 77 діючих банків 37 – банки з іноземним капіталом, у тому числі 23 – зі стовідсотковим іноземним капіталом¹²), то простір для вибору суттєво звужується і об'єктивно зводиться, головним чином, до банків з державною часткою у статутному капіталі (за класифікацією НБУ це банки, в яких держава прямо чи опосередковано володіє часткою понад 75 % статутного капіталу), в тому числі державних банків (відповідно до Закону України «Про банки і банківську діяльність» це банки, у яких 100 % статутного капіталу належить державі), адже саме вони потенційно здатні відповідати визначеним критеріям.

Банк, який визначено для роботи в особливий період, додатково має забезпечити дотримання вимог щодо:

- створення мережі міських запасних пунктів управління;
- планування та організації евакуаційних заходів;
- створення резерву матеріально-технічних і технологічних засобів;
- створення інформаційної бази документів та страхового фонду документів першочергового значення (дублікатів документів першочергового значення);

– розроблення планів навчання працівників банку, у тому числі водіїв, інкасаторів та касирів щодо виконання своїх обов'язків в особливий період.

У разі введення воєнного стану чи оголошення мобілізації діяльність банків, які не залучаються до роботи в особливий період, за рішенням Правління НБУ зупиняється або припиняється (за ініціативою НБУ або власників банку за погодженням з НБУ) у визначені цим рішенням строки.

Наразі НБУ жодного разу не скористався своїми повноваженнями щодо оптимізації мережі банків в умовах особливого періоду. Натомість активно реалізується політика виведення банків з ринку через механізм неплатоспроможності. З чого можна зробити висновок, що на практиці зупинити або припинити в особливий період роботу банків, котрі не демонструють ознак неплатоспроможності, виявилось недоцільним. Тож вбачається, що потреба в таких кардинальних заходах, як оптимізація мережі банків, може актуалізуватись лише при введенні режиму воєнного стану на всій території держави із запровадженням усього арсеналу передбачених Законом України «Про правовий режим воєнного стану»¹³ обмежень.

Викладене дає підстави для певних **висновків**, зокрема, щодо необхідності більш чіткого нормативного визначення змісту та підстав запровадження передбаченого постановою Правління НБУ 22 липня 2014 р. № 435 надзвичайного режиму роботи банківської системи. При цьому слід виходити з того, що цей режим не є тотожним режиму роботи в особливий період, адже він може застосовуватись й поза межами останнього.

Надзвичайний режим роботи пропонується визначити як порядок роботи банківської системи, який може запроваджуватись в особливий період, а також у разі виникнення інших обставин природного, техногенного, соціального чи воєнного характеру, що унеможливають роботу банківської системи у звичайному порядку.

З метою оптимізації дій НБУ в умовах особливого періоду доцільно в Регламенті Правління Національного банку України в умовах особливого періоду, затвердженому постановою Правління НБУ від 23 квітня 2014 р. № 232, передбачити, що у разі настання особливого періоду Правління НБУ має невідкладно розглянути питання щодо необхідності запровадження надзвичайного режиму роботи банківської системи та визначитись із переліком першочергових заходів, які слід при цьому реалізувати.

Перспективи подальших досліджень. Подальші дослідження можуть бути спрямовані на вдосконалення системи заходів, розрахованих на застосування в особливий період та при виникненні інших обставин, що унеможливають роботу банківської системи у звичайному порядку.

¹ Про затвердження Інструкції щодо організації роботи банківської системи в надзвичайному режимі: постанова Правління НБУ від 22 липня 2014 р. № 435 / Національний банк України // Офіційний вісник України. – 2014. – № 99. – Ст. 2870.

- ² Адміністративне право України: підручник / Ю.П. Битяк, В.М. Парашук, О.В. Дьяченко та ін.; за ред. Ю.П. Битяка. – К.: Юрінком Інтер, 2006. – С. 272.
- ³ Адміністративне право України: підручник / А.М. Благодарний, Ю.П. Бурило, І.М. Гриненко та ін.; за заг. ред. Є.Д. Скулиша. – К.: Наук.-вид. центр НА СБ України, 2012. – С. 399.
- ⁴ Кодекс цивільного захисту України: Закон України від 2 жовтня 2012 р. № 5403-VI / Верховна Рада України // Відомості Верховної Ради України. – 2013. – № 34–35. – Ст. 458.
- ⁵ Про Національний банк України: Закон України від 20 травня 1999 р. № 679-XIV / Верховна Рада України // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 29. – Ст. 238.
- ⁶ Про затвердження Інструкції з організації документування управлінської інформації в Національному банку України: постанова Правління НБУ від 15 березня 2016 р. № 165 / Національний банк України: [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0165500-16> (дата звернення: 14.02.2019).
- ⁷ Про внесення змін до Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію»: Закон України від 2 березня 2005 р. № 2435-IV / Верховна Рада України // Відомості Верховної Ради України. – 2005. – № 16. – Ст. 255.
- ⁸ Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей: Закон України від 20 грудня 1991 р. № 2011-XII / Верховна Рада України // Відомості Верховної Ради України. 1992. – № 15. – Ст. 190.
- ⁹ Про особливості функціонування банківської системи України в умовах воєнного стану: постанова Правління НБУ від 28 листопада 2018 р. № 132 / Національний банк України // Офіційний вісник України. – 2018. – № 100. – Ст. 3347.
- ¹⁰ Про затвердження Правил організації статистичної звітності, що подається до Національного банку України в умовах особливого періоду: постанова Правління НБУ від 18 грудня 2018 р. № 140 / Національний банк України // Офіційний вісник України. – 2019. – № 8.
- ¹¹ Про затвердження Положення про порядок припинення, зупинення, обмеження діяльності банків в особливий період: постанова Правління НБУ від 16 вересня 2004 р. № 444 / Національний банк України // Офіційний вісник України. – 2010. – № 65. – Ст. 2343.
- ¹² Основні показники діяльності банків станом на 1 січня 2019 року / Офіційне Інтернет-представництво Національного банку України : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=34661442&cat_id=34798593 (дата звернення: 14.02.2019).
- ¹³ Про правовий режим воєнного стану: Закон України від 6 квітня 2000 р. № 1647-III / Верховна Рада України // Відомості Верховної Ради України. – 2000. – № 28. – Ст. 224.

Резюме

Іванов Ю.А. Правові аспекти функціонування критичної інфраструктури у кредитно-банківській сфері в надзвичайному режимі та в умовах особливого періоду.

Стаття присвячена аналізу сучасного стану нормативно-правового забезпечення стабільного функціонування критичної інфраструктури у кредитно-банківській сфері при запровадженні надзвичайного режиму роботи банківської системи та в умовах особливого періоду.

Ключові слова: банківська система, критична інфраструктура, надзвичайний режим роботи банківської системи.

Резюме

Іванов Ю.А. Правовые аспекты функционирования критической инфраструктуры в кредитно-банковской сфере в чрезвычайном режиме и в условиях особого периода.

Статья посвящена анализу современного состояния нормативно-правового обеспечения стабильного функционирования критической инфраструктуры в кредитно-банковской сфере при установлении чрезвычайного режима работы банковской системы и в условиях особого периода.

Ключевые слова: банковская система, критическая инфраструктура, чрезвычайный режим работы банковской системы.

Summary

Ivanov Y. Legal aspects of critical infrastructure in the credit and banking sector functioning in extraordinary mode and in conditions of a special period.

The article is devoted to the analysis of the current state of the legal regulatory support of the stable functioning of the critical infrastructure in the credit and banking sector when establishing an extraordinary mode of functioning of the banking system and during a special period.

Key words: banking system, critical infrastructure, extraordinary mode of functioning of the banking system.